

P. Andersen, Einer-Jensen, Hartvig Frisch [Formand], Hans Nielsen, Gustav Pedersen, Smørum, Rager [Sekretær], A. M. Hansen, Himmelstrup, Krag, Brorsen, Drachmann, A. C. D. Petersen og Prieme), der afgav Betænkning $\frac{4}{3}$ (B. Sp. 699). (Ordfører: Hauge). 2. (sidste) Beh. $\frac{11}{3}$ (F. Sp. 3865).

Anmeldt i *Landstinget* $\frac{24}{11}$ (L. Sp. 102). Behandlingsmaaden $\frac{11}{3}$ (L. Sp. 712). 1. Beh. $\frac{17}{3}$ (L. Sp. 752). 2. (sidste) Beh. $\frac{23}{3}$ (L. Sp. 818).

Beslutningen gaar ud paa, at Rigsdagen meddeler sit Samtykke til Ratifikation af det under 28. Maj 1937 i Haag mellem Danmark, Belgien, Finland, Luxemborg, Nederlandene, Norge og Sverige truffne Arrangement angaaende Fremme af Handelsomsætningen.

Den 22. December 1930 blev der i Oslo afsluttet en Konvention mellem Danmark, den belgisk-luxemborgske Union, Nederlandene, Norge og Sverige om økonomisk Tilnærmelse (Aarvog 1930—31, Side 672). Denne saakaldte *Oslo-Konvention* blev efter at være godkendt af Rigsdagen ratificeret af Danmark ved kgl. Resolution af 23. April 1931. Den tiltraadtes i 1933 af Finland.

Ifølge Konventionen forpligtede de deltagende Lande sig til ikke at skride til en Forhøjelse af bestaaende Toldsatser eller til Indførelse af Told paa hidtil toldfrie Varer uden først at have givet de øvrige deltagende Lande *Underretning* om de paagældende Forslag eller Beslutninger, saa at disse kunde gøre deres eventuelle Indvendinger gældende.

I en samtidig med Konventionen undertegnet Protokol udtaltes det bl. a., at Regeringerne i de Lande, der havde undertegnet Oslo-Konventionen, var beredt til at yde deres Støtte til internationale Bestræbelser, der gaar ud paa at *formindske Hindringerne for Handelen* og forbedre de almindelige Vilkaar for Omsætningen, og at Regeringerne med disse Formaal for Øje og for at varetage deres fælles Interesser havde til Hensigt at fortsætte det af dem i Løbet af Aaret 1930 indledede Samarbejde paa det økonomiske Omraade.

Den økonomiske *Verdenskrise* medførte, at de regelmæssige Møder, der var forudset i Oslo-Protokollen, midlertidigt stilledes i Bero. Oslo-Landene, der tidligere havde ført en ensartet liberalt betonet Handelspolitik, blev af Forholdene tvunget over i en ny Politik, som kom til at forme sig efter indbyrdes afvigende Principper. Deprecieringen af det engelske Pund i 1931 medførte en Deling af Oslo-Landene i to Grupper. Danmark, Finland, Norge og Sverige sluttede sig til Sterling-